

glæder mig, at hele Tinget, det vil sige de Talere, der have haft Ordet, har kunnet slutte sig til Lovforslagets § 1, thi det er jo den væsentligste Bestanddel af Loven, naar henses til de døvstummes Tarv. Det forundrer mig i øvrigt ikke, at der om Lovforslagets § 2, med Undtagelse af første Punktum, er forskellige Meninger, thi den der foreslaaede Ordning kunde selvfølgelig godt ændres, uden derfor at blive uforsvarlig, og jeg bemærkede ogsaa, da jeg første Gang havde Ordet, at der kan anføres meget til Fordel for det bestaaende. Imidlertid har man i Folketinget ud fra den Betragtning, at man af Sparsommelighedshensyn maaske var bedst tjent med, at Kommunerne selv kom til at bære nogle af Udgifterne, ment, at det var heldigst at ordne Forholdet som her foreslaaet. Og jeg tror, at der ikke er lidt, der taler derfor. Jeg ser heller ikke rettere, end at de Indvendinger, der ere fremførte imod den, ikke ere meget stærke. Det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) opkastede en lille Tvivl om, hvorvidt Ordet „denne“ gjaldt enhver Opholdskommune. Det gør den, og derfor vil der ogsaa forekomme Tilfælde, hvor Købstadkommunerne kunne faa Refusion fra Landkommunerne, og Tilfælde, hvor disse kunne faa Refusion fra Kommunerne i andre Amter. Men jeg ser ikke, at det kan volde synderlig Forstyrrelse, og jeg skal til det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Sonne) bemærke, at netop det, at Købstadkommunerne efter den her foreliggende Ordning kunne faa refunderet største Parten fra Landkommunerne, er en overordentlig Forbedring af deres Stilling. Det ærede Medlem havde ogsaa selv Opmærksomheden henvendt paa, at Lovforslagets Regel i Virkeligheden vilde gavne Købstadkommunerne. Men naar det ærede Medlem saa endvidere vilde have indført et Fællesskab for Købstadkommunerne i Amtet — Amtsfattiggassen har jo ikke noget med Købstadkommunerne at gøre —, saa vilde det, antager jeg, blive et lovlig stort Maskineri for en saa lille Ting. Man maa huske paa, at det bliver overordentlig smaa Summer, det kommer til at dreje sig om, da Staten jo afholder det meste af Udgiften. Naar Købstadkommunerne saa tilmed faa Refusion fra Forsørgelseskommunen, bliver der kun meget smaa Summer at fordele. Er der mange Købstæder i Amtet, bliver det et stort Apparat, man regnskabsmæssig set skal sætte i Scene, blot for at faa meget smaa Beløb fordelte,

og jeg tror, at det bliver større, end hele Sagen i Virkeligheden er værd. Jeg ser ikke, at de Vedtægter eller Overenskomster mellem Købstadkommunerne, som nu maatte være afsluttede og være approberede af Indenrigsministeren, rokkes ved den Regel, man her fastsætter. Og skulde de vise sig mindre heldige, efter at den her foreslaaede Regel er indført, staar det jo i Købstædernes Magt at enes om andre Overenskomster og faa dem approberede. Jeg tror derfor ikke, at der er nogen Grund til at være mod den her foreslaaede Regel.

Det er muligt, at der med Hensyn til Færøerne maa træffes en særlig Bestemmelse, men det er jeg ikke i Stand til i Øjeblikket at udtale mig om. Jeg skal undersøge det nærmere og eventuelt være villig til at tage mod en i denne Retning gaaende Ordning. Bekymringen for, at denne Ændring skulde vise sig uheldig for de døvstummes Forældre, idet man paa Landet — i Købstæderne kan der jo ikke være Tale derom — skulde se skævt til dem, naar de tilflyttede en Kommune, tror jeg ikke, at man skal lægge for stor Vægt paa. Efter Forslaget vil det jo kun blive meget smaa Summer, der for Opholdskommunen kan blive Tale om at udrede, og min Erfaring er, at der ikke ses skævt til Folk, som komme til Kommunen, fordi de paabyrde den smaa Udgifter. For Købstadkommunerne kan der som sagt ikke være Tale om, at dette Hensyn skulde gøre sig gældende, thi de have jo den Pligt at betale for dem, der ere inden for Kommunens Grænser, og det, at man træffer en Ordning, som gør, at de kunne faa en Del af Byrden refunderet, vil ikke kunne føre dem til at se skævt til de Stakler, der have døvstumme Børn. — Det ærede 1ste Medlem for 10. Kreds (Schultz) nærede nogen Tvivl om, hvorvidt det vilde være rigtigt at flytte A-Afdelingen bort fra Fredericia. Om den Ting kan jeg kun sige, at det er en Sag, der ikke er afgjort og ikke afgøres ved dette Lovforslag, det er en Sag, som endnu nøjere skal overvejes og undersøges. Skulde det vise sig, at det for de døvstummes Undervisning i Fremtiden vil være heldigt, at denne Afdeling bliver flyttet bort fra Fredericia, maa man selvfølgelig gøre det, thi det gælder jo dog i første Linie de døvstumme og ikke Fredericia Kommune, men denne Overvejelse skal foretages paa en anden Tid og ved en anden Lejlighed end denne. Det, her foreslaas, er en ny Forstander, som er nødvendig, uanset om man skal forblive i